

[Harald Petersen.]

munistiske repræsentant jo havde konstateret, at de betænkeligheder, han nærede, i høj grad lå på linie med dem, der var kommet til orde fra de to partiers side. Det er denne konstatering af et faktum, jeg har tilladt mig at fremhæve, og den bliver jo stående, uden at jeg af den grund skal granske de herrers hjerter og nyrer.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at mit parti har en fortid i denne sag, og man må for min skyld have hvilke anskuelser man vil om denne fortid, men jeg tror, at der i hvert fald gælder een ting: at der aldrig har været tvivl om, at de anskuelser, vi har fremsat, var udtryk for vor overbevisning. Jeg mindes, at et af de illegale blade under besættelsen — jeg tror, det var det, der hed „Niels Jyde“ — gennemgik adskilligt fra fortiden i vor forsvarspolitiske udvikling, og dette illegale blad skrev, at det måtte man jo lade det radikale venstre, at det var det eneste parti, om hvilket man kunne sige, at det med hensyn til hele denne sag og gennem tiderne havde handlet efter en linie, en overbevisning, en tankegang, som partiet stod bagved, medens de andre partier havde sjakret med den. Det er ikke mine ord, det var denne gode modstandsmand, der udtalte dem; vi kan uddybe det en anden gang.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor der er sådan en halv bitterhed i den højtærede ministers tone. Jeg synes, vi skal tage det ganske naturligt. Det har altså gjort et vist indtryk på mig og mit parti, at det første, vi kommer ud for, efter at forenklingsspolitikken med hensyn til de militære ministerier er indledet, er de faktiske forøgelse, vi her står overfor. Jeg er ikke i stand til at se, hvor meget det andrager i penge; jeg vil antage, det bliver 200 000—300 000 kr. Jeg forstår udmærket og skal ikke indvende noget imod, at den højtærede minister nu siger, at han ikke kan garantere — selvfølgelig ikke — for, at de besparelser på andre områder, som han antydede før, kommer. Jeg tager det kun som et udtryk for, at den højtærede minister har taget imod det gode råd, jeg gav ham: ikke at garantere i så henseende.

Må jeg blot til slut sige, at forholdet i denne sag er det, at de enkeltheder, som mit partis repræsentanter har givet tilslutning til, har også jeg givet tilslutning til her i tinget. Jeg forstår i virkeligheden ikke, at

det skulle have så stor interesse, om det radikale venstre undlader at stemme eller stemmer imod. Begge dele vil være udtryk for, at vi ikke vil have et medansvar for det, der foregår her, og hvor jeg gerne skal sige til det ærede medlem hr. Harald Petersen, at det er det eneste område, hvor det på det økonomiske eller tekniske eller administrative eller forretningsmæssige område var tænkeligt, at man byggede rammerne op, inden man var klar over, hvad rammerne skulle indeholde.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg takker ministeren, fordi han svarede så at sige sagligt på mit spørgsmål. Jeg kan derimod ikke erklære mig tilfreds med svaret.

Jeg er medlem af forsvarskommissionen, men aner ikke noget om, at der føres forhandlinger angående de spørgsmål, der her har været fremme. Der har ikke været forelagt en stump af materialet, og jeg må tro — når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skriver i sin betænkning, som han har gjort —, at andre medlemmer af forsvarskommissionen heller ikke er stort bedre orienteret, end jeg er.

Dernæst er man jo ikke i forsvarskommissionen forvænt med at få oplysninger. Jeg erindrer om, at da vi for et par år siden, eller måske kun et år siden, behandlede bemyndigelseslovene, måtte jeg kritisere, at der var anskaffet amerikanske sender- og modtagerapparater udenom forsvarskommissionen, at man havde anskaffet maskingeværer af amerikansk kaliber udenom forsvarskommissionen. Det er dog ting, der i nogen grad foregriber en kommende ordning. Men det var ikke forelagt os. Derfor må man have lov at have sin tvivl også i dag, og derfor er jeg berettiget til at rejse spørgsmålet, som jeg har gjort det her.

Hvad nu bemærkningerne om den 22. juni angår, er det jo såre betegnende for ministerens forhold til kendsgerningerne. Ministeren ved, at det fra denne talerstol er dokumenteret, at der ikke var nogen forskel på vor politik før og efter den 22. juni 1941. For det første har tidligere medlem af folketinget hr. Christmas Møller erklæret, at han allerede i september 1940 havde de første forhandlinger med det ærede medlem hr. Aksel Larsen om at gå til aktiv modstand, og forleden stod det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft op her på talerstolen og erklærede, at hun i 1940 gik fra den ene til den anden for at komme i